

VI GENNEMGÅR:

NIKON S 2

Navn:	Nikon S 2
Negativformat:	24×36
Lukkerhastigheder:	Fra 1 sek. til 1/1000 sek.
Normalobjektiver:	Nikkor 1:2,0/50 mm eller 1:1,4/50 mm
Ekstra objektiver:	Omkring 11 originalobjektiver med brændvidde fra 25 mm til 500 mm

Det japanske kamera »Nikon«, der for danske fotograferende er et begreb, som man endnu kun kender fra rosende omtaler i udenlandske fotoblade, er i Amerika blevet en bemærkelsesværdig succes, hvad der ikke mindst kan ses på de enorme eksporttal, som det japanske eksportministerium opererer med indenfor netop denne kamera-gruppe.

Grunden til succes'en — og den forventede dito her i landet — må vel først og fremmest tilskrives udseendet og de mange tekniske raffineringer i forbindelse med den forholdsvis billige pris. Desuden er det store tilbehørsprogram og de lysstærke og særdeles velkonstruerede objektiver, der fra alle sider anerkendes, argumenter, der taler stærkt til alvorligt arbejdende fotograferende.

Nikon ikke blot minder om, men er i realiteten en direkte kopi af Contax-kameraet, med dette apparats mange anerkendte egenskaber. Dette forhold i sig selv — den stadige efterligning af anerkendte tyske kameraer — er vel nok det, der hidtil har været anstødssten for mange europæiske købere; ikke mindst fordi man *har* set mange uheldige eksempler på forsøgsvisse efterligninger.

Et virkeligt gennemført mekanisk/teknisk arbejde fra de store japanske kamerafabrikker har imidlertid nu bevirket en gennemgribende mentalitetsændring i Europa, der i dag er ved at være storaftager af japanske produkter. Nikon er et af eksemplerne, og man kan vist spå det en fremtid på det europæiske marked.

Apparatets mange lukkerhastigheder — fra 1 sek. til 1/1000 sek. med 10 mellemliggende hastigheder — skulle kunne tilfredsstille selv den meget fordringsfulde fotograf. Lukkeren er en spaltelukker, og den virker efter et utal af prøveoptagelser nøjagtigt på samtlige tider. Den er naturligvis fuldsynkroniseret: Anvendelig til både elektronlampe og lynlyslamper på alle hastigheder.

Den usædvanlig klare målesøger er kombineret med afstandsmåleren ved hjælp af et prismesystem. En indstillingsanordning bevirker, at man kan opnå det helt korrekte udsnit med objektiver indtil 13,5 cm. Derefter må der anskaffes specialsogere. Afstandsmåleren arbejder ud fra det såkaldte »split-field« system, hvor to billeder forskyder sig i forhold til hinanden, indtil den rigtige indstilling er opnået. Selve søgeren gengiver motivet i dets naturlige størrelse.

Foroven på apparatet har man foruden filmfremføringen, der naturligvis foregår ved hjælp af hurtigoptræk, udløseren, indstillingsknap til de forskellige lukkerhastigheder, søgersko samt tilbagespolingsknap, der er kombineret med en ring, på hvilken man indstiller synkroniseringshastigheden.

Øverst på fronsiden af kameraet finder vi et fint tandhjul, der forbinder objektivet med afstandsindstillingen i søgeren. Hjulet bevæger sig ubesværet, når det er i funktion, men kan også stilles fast, når der er indstillet på uendeligt. Alle kontrolforanstaltninger kan således foretages foroven på kameraet, og ved fotograferingen kan man have

een finger på afstandsindstillingshjulet og een på udløseren.

Objektiverne udskiftes ved hjælp af bajonetanordning: En kvart omdrejning og objektivet er enten løsnet eller fastgjort i kraft af dette meget sikre system.

I bunden af kameraet sidder en husketabel, således at man altid er klar over, hvilken film, der sidder i apparatet. Desuden er der naturligvis stativgevind.

Filmindlægningen er enkel og ligetil; hele bagklædningen kan tages af, så man frit kan foretage indlægningen og samtidig har de bedste muligheder for rengøring af kameraet.

For at afrunde gennemgangen af Nikon-apparatet, giver vi her, hvad den svenske 1. assistent ved den kongelige tekniske højskole, Arthur Bostrøm, er kommet til af resultater efter minutvis gennemgang:

Hr. Bostrøms undersøgelse omfattede kontrol af lukkerens funktioner, kontrol af overensstemmelse mellem afstandsindstillingen og den faktiske afstand samt kontrol af den opgivne geometriske lysstyrke på 1,4-objektivet. Ved samme lejlighed blev kameraets almene funktionsegenskaber gennemprøvet.

Vedrørende kontrollen af lukkeren henvistes til en tabel, der er opstillet ved hjælp af et elektronisk instrument, Chronotron, og som viser nøjagtigt, hvorledes lukkeren fungerer på forskellige hastigheder. Af tabellen fremgår det, hvor bemærkelsesværdigt konstant lukkeren arbejder; kun på de meget hurtige tider kan der forekomme ubetydelige afvigelser, om hvilke hr. Bostrøm siger, »at de i disse tilfælde er så ubetydelige, at de kan anses for betydningsløse i praktisk fotografi!«

Kontrollen af målesøgeren udførtes ved hjælp af praktisk fotografering. En serie optagelser blev foretaget fra 0,9 m til uendelig, og objektivet var for de korte afstandes vedkommende et testkort, på hvilket man klart kunne afgøre skarphedsevnen. Målesøgerens udslag viste sig meget exakt, siger hr. Bostrøm; den største afvigelse jeg kunne finde, udgjorde ved nærinstillingen (1—2 m) højst 1 à 2 pct.

Kontrollen af den geometriske lysstyrke ved 1,4-objektivet viste, at intet objektiv gav ringere resultat end 1:1,445 — altså praktisk talt overhovedet ingen afvigelse fra det opgivne.

En sammenligning med førsteklases tyske objektiver gav til resultat, at i intet tilfælde var de japanske Nikon-objektiver de tyske underlegne. I kraft af de nyeste glassorter er de japanske objektivers opløsningsevne uovertruffen.

Den lysstærkeste objektiv-type (1:1,4) tegner ved fuld åbning blødt. Efter at være gået blot en blænder ned (1:2), blev hr. Bostrøms resultat »særdeles god skarphed«, og allerede ved lysstyrken 2,8—1,4 opnås optimal opløsningsevne, hvad der iøvrigt holder sig helt op til 1:11, hvorefter den langsomt går nedad ved yderligere afblænding.

